

оныя, кои-то иматъ най хубави-те дарби, и най недостойни-те и негодни люди радоватся на вси-те богатства; того ради нѣкои кои-то не са познали причина-та считалися ся съ послѣдны-те а нѣ съ первы-те.

871. Свѣтъ-а си загуби ума и подарува оныя, кои-то му приличать; увы обаче нимъ ако бы свѣтъ-а нѣкога ся ублагоразумилъ.

872. Ако наука-та безъ благочестіе-то бы была достопочтенна, никое нѣчто не бы было по-достоуважательно отъ діавола (демона).

873. Отдалечявайся отъ царіе-те, и отъ ростъ-та имъ, и не заслужавай на оныя, кохъ-то рѣчи-те махождатъ отзвъвъ и послушаіе абіе почто възгласятъ.

874. За да достигнешъ въ крайна мурость, не треба да ядешъ много, нито да павашъ много, нито да говоришъ много.

875. Никое нѣчто не изображава по-иску-то многословнаго чловѣка, колко-то голе-та и студена-та зимна ноцъ.

876. Все-те грѣхове иматъ зачало-то си въ зрѣніе-то, какъ-то единъ огнь ся запалъ въ една искра.

877. Една добра книга, най-добры пріятель е. За това ся разговаряй съ нея, когда имашъ пріятель, кому-то да повѣришъ